

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 11 mars 1999

Nr 244—252

INNEHÅLL

Nr		Sidan
244	Förordning om ändring av 5 och 6 § förordningen om schweiziska skadeförsäkringsbolags verksamhet i Finland.....	729
245	Förordning om ändring av förordningen om finska skadeförsäkringsbolags verksamhet i Schweiz.....	731
246	Förordning om ändring av 1 § förordningen om försäkringsmatematiker vid försäkringsbolag..	732
247	Förordning om ändring av förordningen om poster som skall hänföras till försäkringsbolags verksamhetskapital.....	733
248	Förordning om principerna för beräkning av ansvarsskulden i försäkringsbolag.....	735
249	Förordning om ändring av förordningen om täckning av ansvarsskulden i försäkringsbolag som bedriver direktförsäkringsrörelse.....	737
250	Förordning om försäkringsbolag.....	740
251	Förordning om ändring av 4 ja 5 § förordningen angående införande av lagen om brandskyddsavgift.....	742
252	Förordning om ändring av förordningen om anmälningsskyldigheterna för fartyg som transporterar farligt eller havsförorenande gods.....	743

Nr 244

Förordning

om ändring av 5 och 6 § förordningen om schweiziska skadeförsäkringsbolags verksamhet i Finland

Given i Helsingfors den 5 mars 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
ändras i förordningen den 19 juni 1997 om schweiziska skadeförsäkringsbolags verksamhet i Finland (608/1997) 5 och 6 § som följer:

5 §

Utöver vad som bestäms i 47 § lagen om utländska försäkringsbolag kan Försäkringsinspektionen omhänderta sådan i Finland befintlig egendom som ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag har i sin besittning eller förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom, om den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i Schweiz begär detta.

Innan Försäkringsinspektionen vidtar åtgärder enligt 1 mom. i en situation som avses i 47 § 2 punkten lagen om utländska försäkringsbolag, skall inspektionen underätta den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i Schweiz om saken.

6 §

Om i ett sådant fall som avses i 66 § lagen om utländska försäkringsbolag det övertagande bolaget är ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag som har en representation i Finland, skall Försäkringsinspektionen, innan den ger sitt samtycke till att försäkringsbeståndet överläts, hos den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i Schweiz inhämta bekräftelse av att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet har ett tillräckligt verksamhetskapital.

Om i ett sådant fall som avses i 66 § lagen om utländska försäkringsbolag det övertagande bolaget är ett finskt skadeförsäk-

ringsbolag, skall Försäkringsinspektionen på begäran ge den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i Schweiz bekräftelse av att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet har ett tillräckligt verksamhetskapital.

Ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag som har en representation i Finland kan med Försäkringsinspektionens samtycke helt eller delvis överta ett finskt försäkringsbolags försäkringsbestånd. Försäkringsinspektionen skall då innan samtycke ges inhämta sådan

bekräftelse som avses i 1 mom. Vid sådan överlåtelse av försäkringsbestånd som avses i detta moment skall i övrigt i tillämpliga delar iakttas vad som bestäms i 16 a kap. 1—9 samt 11 och 12 § lagen om försäkringsbolag (1062/1979), om inte Försäkringsinspektionen medger undantag från detta.

—————
Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Helsingfors den 5 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 245

Förordning**om ändring av förordningen om finska skadeförsäkringsbolags verksamhet i Schweiz**

Given i Helsingfors den 5 mars 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
ändras i förordningen den 19 juni 1997 om finska skadeförsäkringsbolags verksamhet i Schweiz (609/1997) 3 §, i 4 § 1 mom. det inledande stycket, 4 § 2 mom. samt 5—7 § som följer:

3 §

Innan den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i Schweiz beviljar ett finskt skadeförsäkringsbolag tillstånd att bedriva försäkringsrörelse i Schweiz sänder den en verksamhetsplan gällande det finska skadeförsäkringsbolagets representation i Schweiz, jämte eventuella anmärkningar med anledning av ansökan om koncession, till Försäkringsinspektionen, som skall ge sitt utlåtande om ansökan inom tre månader efter att handlingarna mottagits. Avger Försäkringsinspektionen inte sitt utlåtande om ansökan inom den ovan nämnda tiden, anses den ge sitt bifall till att ansökan godkänns.

4 §

Utöver vad som bestäms i 2 a kap. 3 § lagen om försäkringsbolag skall till en ansökan som gäller inrättande av ett finskt försäkringsbolags representation i Schweiz fogas ett av Försäkringsinspektionen utfärdat intyg av vilket framgår

För utfärdandet av intyget skall bolaget lämna Försäkringsinspektionen de uppgifter som inspektionen bestämmer.

5 §

Om ett finskt skadeförsäkringsbolag har en representation i Schweiz, kan Försäkringsinspektionen begära att den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i Schweiz i sin hemstat vidtar sådana åtgärder som avses

i 14 kap. 6 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag eller motsvarande åtgärder.

6 §

Om i ett sådant fall som avses i 16 a kap. 14 § lagen om försäkringsbolag det överlåtande försäkringsbolaget är ett finskt skadeförsäkringsbolag och det övertagande bolaget är ett försäkringsbolag som har sin hemort i Schweiz, skall Försäkringsinspektionen, innan den ger sitt samtycke till att försäkringsbeståndet överläts, hos den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i Schweiz inhämta bekräftelse av att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet har ett tillräckligt verksamhetskaptal.

Om det överlåtande bolaget är ett försäkringsbolag, som har sin hemort i Schweiz, och det övertagande bolaget är ett finskt skadeförsäkringsbolag, som har en representation i Schweiz, skall Försäkringsinspektionen på begäran ge den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i Schweiz bekräftelse av att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet har ett tillräckligt verksamhetskaptal.

7 §

Om ett finskt skadeförsäkringsbolag har en representation i Schweiz, skall Försäkringsinspektionen underrätta den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i Schweiz

om återkallande eller begränsning av bolagets koncession.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Helsingfors den 5 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 246

Förordning

om ändring av 1 § förordningen om försäkringsmatematiker vid försäkringsbolag

Given i Helsingfors den 5 mars 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
ändras i förordningen den 24 mars 1995 om försäkringsmatematiker vid försäkringsbolag (464/1995) 1 § 1 mom. som följer:

1 §
Försäkringsmatematikern vid ett försäkringsbolag skall se till att de försäkringsmatematiska metoder som bolaget tillämpar är adekvata samt att sättet att bestämma bolagets premier och ansvarsskuld samt beloppet av dem uppfyller de krav som uppställs i lagen om försäkringsbolag (1062/1979) och i lagar om lagstadgade försäkringar samt i

de förordningar och beslut av vederbörande ministerium som utfärdats med stöd av dem och i de föreskrifter som meddelats av Försäkringsinspektionen.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Helsingfors den 5 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 247

Förordning**om ändring av förordningen om poster som skall hänföras till försäkringsbolags verksamhetskapital**

Given i Helsingfors den 5 mars 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
ändras i förordningen den 24 mars 1995 om poster som skall hänföras till försäkringsbolags verksamhetskapital (462/1995) 1 § 1 mom. 1, 2, 5, 7, 9, 10, 10 a och 11 punkten och 2 mom. 3 punkten samt i 2 § det inledande stycket och 4 och 5 punkten samt 5 §,
av dessa lagrum 1 § 1 mom. 7 punkten och 2 mom. 3 punkten sådana de lyder i förordning 826/1997, 1 § 1 mom. 10 a punkten sådan den lyder i förordning 361/1997 och 2 § 4 punkten sådan den lyder i förordning 1298/1996, samt
fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda förordning 1298/1996, nya 6 och 7 punkter som följer:

1 §

Till det verksamhetskapital som avses i 11 kap. 1 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag (1062/1979) och i 16 § 1 mom. lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) hänförs

1) det betalda aktiekapitalet eller, i fråga om ett ömsesidigt försäkringsbolag, den betalda grundfonden och det betalda garantikapitalet,

2) när 25 procent av aktiekapitalet eller av summan av grundfonden och garantikapitalet har betalats, hälften av det obetalda aktiekapitalet eller av summan av garantikapitalet och grundfonden,

5) den avskrivningsdifferens som upptagits i balansräkningen med stöd av 5 kap. 12 § 1 mom. bokföringslagen (1336/1997) samt de reserver som avses i 5 kap. 15 § i samma lag,

7) på ansökan av försäkringsbolaget och med Försäkringsinspektionens samtycke på de villkor och med de begränsningar som bestäms i 2 och 3 mom. det till fullo betalda kapitalet av ett av bolaget för minst fem år eller med minst fem års uppsägningstid upptaget kapitallån,

9) på ansökan av livförsäkringsbolaget och med Försäkringsinspektionens samtycke högst 50 procent av bolagets blivande överskott som har beräknats på ett sätt som Försäkringsinspektionen godkänner,

10) på ansökan av livförsäkringsbolaget och med Försäkringsinspektionens samtycke det belopp av anskaffningsutgifterna för försäkringar som är möjligt enligt de kostnadsbelastningsgrunder som bolaget iakttar, till den del utgifterna inte har dragits av från premieansvaret eller aktiverats bland aktiva i balansräkningen,

10 a) hos arbetspensionsförsäkringsbolag det ofördelade tilläggsförsäkringsansvar som avses i 6 kap. 14 § 2 mom. lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

11) på ansökan av försäkringsbolaget och med Försäkringsinspektionens samtycke övriga poster som är jämförbara med de ovan angivna.

För att ett kapitallån som avses i 1 mom. 7 punkten skall kunna hänföras till verksamhetskapitalet skall det utöver de bestämmelser som nämns i 1 kap. 4 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag uppfylla följande villkor:

3) låneavtalet kan ändras endast med Försäkringsinspektionens samtycke.

2 §

Från verksamhetskapitalet avdras enligt vad Försäkringsinspektionen närmare bestämmer

4) den andel av anskaffningsutgifterna för försäkringar som inte har upptagits som

kostnad i resultaträkningen till den del den överskrider det belopp som bolagets grunder för kostnadsbelastning tillåter, samt den andel av immateriella tillgångar som inte har upptagits som kostnader i resultaträkningen,

5) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten skall anses sannolik,

6) pantar och inteckningar som ställts som säkerhet för någon annans förbindelse,

7) eventuell maximal förlust av derivatkontrakt.

Helsingfors den 5 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

5 §

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av denna förordning. Vederbörande ministerium kan föreskriva att vissa tillgångar, som tillhör ett försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring, vid tillämpningen av 1 § 1 mom. 6 punkten och 2 § 2 punkten skall värderas med avvikelse från tillgångarnas gängse värde.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 248

Förordning**om principerna för beräkning av ansvarsskulden i försäkringsbolag**

Given i Helsingfors den 5 mars 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern föreskrivs med stöd av 10 kap. 2 § 5 mom. lagen den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979), sådant det lyder i lag 1087/1996:

1 §

När ansvarsskulden i livförsäkringsbolag beräknas skall följande principer iakttas:

1) vid beräkning av ansvarsskulden beaktas, med hänsyn till kraven på en betryggande beräkning av densamma, i tillräcklig utsträckning att de faktorer som är väsentliga för beräkningarna kan variera på ett ogynnsamt sätt,

2) metoden för beräkning av ansvarsskulden är betryggande med beaktande av metoden för värdering av de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden,

3) räntesatsen vid beräkning av ansvarsskulden väljs på ett betryggande sätt,

4) räntesatsen vid beräkning av ansvarsskulden kan väljas enligt avkastningsnivån för de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden, med avdrag för en tillräcklig säkerhetsmarginal; i fråga om avtal med periodisk premie beaktas också nivån på avkastningen av investering av framtida betalningar; även avkastningsnivån justeras så att den svarar mot avkastningen på framtida placeringar, till den del de placeringar som utgör täckning för ansvarsskulden är i kraft en kortare tid än ansvarsskulden,

5) vad som sägs i 4 punkten tillämpas inte på fondförsäkringsavtal, på försäkringsavtal med en engångspremie för en tid av högst åtta år eller på försäkringar för vilka i försäkringsavtalet inte intagits bestämmelser om rätt till utdelning av överskott; räntesatsen vid beräkning av ansvarsskulden för försäkringar som nämns i denna punkt överstiger inte den på betryggande sätt uppskattade avkastningsnivån för den del av bolagets placeringar som utgör täckning för dessa försäkringar,

6) en enskild försäkrings andel av bolagets premieansvar uppgår alltid till ett åtminstone lika stort belopp som det garanterade åter-

köpsvärdet av försäkringen; även sådana tilläggsförmåner, vars erhållande är förknippat med ett specialvillkor, reserveras i ansvarsskulden,

7) anskaffningsutgiften för försäkringar kan periodiseras så att från premieansvarets bruttobelopp dras av en post som, med beaktande av de poster som uppbärs för bolagets försäkringar för täckande av rörelsekostnaderna och nivån på de anskaffningsutgifter som bolaget eventuellt aktiverat i sin balansräkning, kan anses disponibel för detta ändamål utan att de försäkrade förmånerna äventyras,

8) kostnaderna för skötseln av det existerande försäkringsbeståndet kan beaktas indirekt genom att från de framtida intäkterna dras av de poster som uppbärs för att täcka förvaltningskostnaderna för försäkringen, om inte tryggheten förutsätter en annan metod,

9) de framtida tilläggsförmånerna kan beaktas indirekt på ett sätt som motsvarar de bedömningar som utgör grund för hur ansvarsskulden skall beräknas och den nuvarande metoden för att bestämma ett bolags tilläggsförmåner,

10) principerna för hur ansvarsskulden beräknas varierar inte från år till år så att möjligheterna att jämföra årsresultaten minskar väsentligt eller så att nivån på det överskott som skall återbäras till försäkringstagarna uppvisar en onödig variation.

Vederbörande ministerium meddelar närmare föreskrifter om maximiräntesatsen vid beräkning av ansvarsskulden och vid behov även om tillämpningen av de principer som uppräknas i 1 mom. Ministeriet skall även ange de allmänna principerna för beräkning av utjämningsansvaret och för hur utjämningsansvaret inverkar på de trygghetskrav som avses i 1 mom. I fråga om utjämningsansvaret skall bolaget på förhand informera

Försäkringsinspektionen om tillämpningen av de principer som ministeriet har fastställt.

2 §

När ansvarsskulden för ett skadeförsäkringsbolag beräknas skall följande principer iakttagas:

1) ansvarsskulden är tillräcklig så att försäkringsbolaget vid en skälig bedömning kan anses kunna fullgöra de skyldigheter som uppkommer till följd av bolagets försäkringsavtal,

2) försäkringsbolaget kan utnyttja statistiska metoder för beräkning av ansvarsskulden; bolaget förmår, på basis av eget material eller sådant statistiskt material som har inhämtats om försäkringsbestånd som skall anses motsvara dess eget försäkringsbestånd, kunna klargöra att de statistiska metoder som använts är adekvata,

3) ansvarsskulden för ersättningar av pensionstyp beräknas med sedvanliga metoder som tillämpas vid livförsäkring; den räntesats som används väljas på det sätt som bestäms i 4 punkten,

4) diskontering får användas för beräkning av annan än i 3 punkten avsedd ansvarsskuld endast om diskontering används så att dess verkan kan redovisas och om följande förutsättningar föreligger:

a) den uppskattade genomsnittliga tiden för slutregleringen av skador inom en skadegrupp är minst fyra år,

b) diskonteringen genomförs med en betryggande metod och Försäkringsinspektionen informeras på förhand om hur diskonteringen genomförs,

c) försäkringsbolaget beaktar vid uppskattningen av totalersättningsutgiften alla de faktorer som eventuellt ökar den,

d) försäkringsbolaget kan på ett tillförlitligt sätt härleda den tillämpade beräkningsmodellen ur eget material eller ur statistiskt material om försäkringsbestånd som skall anses motsvara dess eget försäkringsbestånd,

e) den räntesats som utnyttjas som beräkningsgrund överstiger inte den nivå på avkastningen som med iakttagande av försiktighet bestämts för placering i de tillgångar som utgör täckning för ansvaret för den tid slutregleringen av skador i genomsnitt uppskattas ta i anspråk.

I bilagor till bolagets balansräkning skall redogöras för den diskonteringsmetod som använts.

Vederbörande ministerium kan meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av de principer som uppräknas i 1 mom. Ministeriet skall även ange de allmänna principer som skall tillämpas på beräkningen av försäkringsbolagens utjämningsbelopp. Bolaget skall på förhand inhämta Försäkringsinspektionens fastställelse av det sätt på vilket de ovan avsedda allmänna principerna för beräkning av utjämningsbeloppet tillämpas.

3 §

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 24 mars 1995 om principerna för beräkning av ansvarsskulden i försäkringsbolag (463/1995).

Helsingfors den 5 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 249

Förordning**om ändring av förordningen om täckning av ansvarsskulden i försäkringsbolag som bedriver direktförsäkringsrörelse**

Given i Helsingfors den 5 mars 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
ändras i förordningen den 24 mars 1995 om täckning av ansvarsskulden i försäkringsbolag som bedriver direktförsäkringsrörelse (461/1995) 1 § 1 mom. 2 och 5 punkten, 2 § 1 och 3 mom., 3 § 1 mom. 3 punkten, 6 § 3 mom., 8 § 2 mom., 9 § 4 och 5 mom., 10 § 1 mom. samt 11, 13 och 14 §,
av dessa lagrum 11 § sådan den lyder i förordning 827/1997, som följer:

1 §

Definitioner

I denna förordning avses med

2) *reglerade marknader i en EES-stat* en fondbörs som står under offentlig tillsyn i en EES-stat samt andra sådana i en EES-stat fungerande system för omsättning som enligt Försäkringsinspektionens föreskrifter likställs med en sådan fondbörs,

5) *skuldförbindelse utan säkerhet* en skuldförbindelse utan sådan säkerhet som enligt 3—5 § som sådan kan godtas som täckning för ansvarsskulden eller som enligt de föreskrifter som Försäkringsinspektionen meddelar kan godtas som säkerhet,

ort i en EES-stat och då den som innehar täckningen har bestämmanderätten i sammanslutningen, på samma sätt som om tillgångarna ägdes direkt av försäkringsbolaget. Vad som bestäms i detta moment gäller även en sådan fastighetssammanslutning som har hemort i en EES-stat, om den som innehar täckningen har bestämmanderätten i sammanslutningen tillsammans med ett annat eller flera andra försäkringsbolag eller med andra bolag som hör till försäkringsbolagets koncern eller som Försäkringsinspektionen på försäkringsbolagets ansökan jämställer med en fastighetssammanslutning som avses i detta moment. Med försäkringsbolag avses i detta moment ett försäkringsbolag som erhållit koncession i en EES-stat.

3 §

Grupper av tillgångsslag som kan täcka hela beloppet av ansvarsskulden

Med de villkor och begränsningar som 10 kap. 3 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag stadgar kan hela beloppet av ansvarsskulden täckas med

3) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en depositionsbank eller ett försäkringsbolag som erhållit koncession i en EES-stat och som står under offentlig tillsyn eller en annan sammanslutning som Försäkringsinspektionen jämställer med en depositionsbank eller ett försäkringsbolag av ovan nämnd art,

2 §

Precisering av tillämpningsområdet

Det som i denna förordning föreskrivs om en EES-stat skall i den utsträckning och under de förutsättningar som vederbörande ministerium bestämmer tillämpas också på en annan stat som ministeriet i sina föreskrifter jämställer med en EES-stat.

Det som i denna förordning föreskrivs om fastigheter och byggnader samt om de rättigheter som nämns i 10 kap. 3 § 5 mom. 5 punkten lagen om försäkringsbolag tillämpas också på dylika tillgångar då de ägs av en sådan fastighetssammanslutning som har hem-

6 §

Grupper av tillgångsslag som kan täcka sammanlagt högst 25 procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om de villkor och begränsningar under vilka de tillgångar som avses i 1 mom. 2 punkten får beaktas i täckningen.

8 §

Begränsning av vissa enskilda riskkoncentrationer till 10 procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden

Om till en skuldförbindelse som nämns i 1 mom. 1 punkten knutits en säkerhet som enligt 3—5 § som sådan skulle kunna godkännas som täckning för ansvarsskulden eller som godkännas som säkerhet enligt de föreskrifter som Försäkringsinspektionen meddelar, skall en sådan skuldförbindelse, upp till det belopp av säkerheten som kan utgöra täckning, inte beaktas vid tillämpning av den maximigräns om 10 procent som föreskrivs i 1 mom.

9 §

Begränsning av vissa enskilda riskkoncentrationer till 5, 10, 15, 30 eller 40 procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur den maximigräns om 40 procent och den maximigräns om 15 procent vilka nämns i 3 mom. skall tillämpas med beaktande av de villkor och begränsningar som föreskrivs i 10 kap. 3 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag. I Försäkringsinspektionens föreskrifter skall särskild vikt fästas vid beloppet av de egna tillgångarna i en depositionsbank, ett försäkringsbolag eller en annan sammanslutning som nämns i 3 § 3 punkten jämfört med bruttobeloppet av ansvarsskulden för den som innehar täckningen.

Om till en skuldförbindelse som nämns i 1 mom. 2 punkten har knutits en säkerhet som enligt 3—5 § som sådan skulle kunna god-

kännas som täckning för ansvarsskulden eller som godkännas som säkerhet enligt de föreskrifter som Försäkringsinspektionen meddelar, skall skuldförbindelsen upp till det belopp av säkerheten som kan utgöra täckning inte beaktas vid tillämpning av den maximigräns om 5 procent som föreskrivs i 1 mom. eller 10 procent som föreskrivs i 2 mom. Det sammanlagda beloppet av de skuldförbindelser som nämns i 1 mom. 2 punkten får dock innan säkerheterna har avdragits uppgå till högst 30 procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden.

10 §

Begränsning av vissa enskilda riskkoncentrationer till 1 eller 2 procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden

Av de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden får sammanlagt ett belopp som motsvarar högst 1 procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden vara placerat i sådana masskuldebrevslån utan säkerhet och i andra penning- och kapitalmarknadsinstrument utan säkerhet vilka inte omsätts på någon reglerad marknad i en EES-stat samt i andra skuldförbindelser utan säkerhet, som emitterats av en och samma gäldenär och av andra gäldenärer som står i en väsentlig ekonomisk intressegemenskap till honom. Försäkringsinspektionen kan i enskilda fall höja gränsen till 2 procent.

11 §

Aktier i dottersamfund

Ett försäkringsbolag får inte utan tillstånd av Försäkringsinspektionen i täckningen för ansvarsskulden beakta aktier i något annat dottersamfund som avses i 1 kap. 3 § lagen om aktiebolag (734/1978) än en fastighets-sammanslutning och inte heller ett kapitallån som beviljats ett sådant dottersamfund.

13 §

Undantagslov att överskrida maximigränsen

Försäkringsinspektionen kan på försäkringsbolagets begäran bevilja tillstånd att överskrida den gräns som föreskrivs i 4 och

5 §, 6 § 1 mom. 2 punkten och 8 § 1 mom. 1 punkten samt att under en viss tid över-
skrida den gräns som föreskrivs i 6 § 1
mom. 1 punkten, 7 §, 8 § 1 mom. 2—5 punk-
ten och 3 mom. samt i 9 och 10 §.

14 §

Bemyndigande att meddela föreskrifter

Försäkringsinspektionen meddelar vid be-
hov närmare föreskrifter om var de tillgång-
ar som utgör täckning för ansvarsskulden
skall vara belägna, hur valutarisken kan be-
gränsas och valutarörelsen ordnas, hur deri-

Helsingfors den 5 mars 1999

vativavtal kan användas som täckning för
ansvarsskulden, hur säkerheterna skall vär-
deras och betydelsen av säkerheterna då de
förbindelser som säkerheterna hänför sig till
beaktas i täckningen.

Försäkringsinspektionen får i enskilda fall,
om det föreligger särskilda skäl med hänsyn
till tillämpningen av 10 kap. 3 § 2 mom.
lagen om försäkringsbolag, bestämma att
vissa tillgångar inte får beaktas i täckningen
för ansvarsskulden.

Denna förordning träder i kraft den 1 april
1999.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 250

Förordning om försäkringsbolag

Given i Helsingfors den 5 mars 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern föreskrivs med stöd av 18 kap. 9 § 1 mom. lagen den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/79):

1 §

Försäkringsinspektionen upprätthåller register över försäkringsbolagens koncessioner. I koncessionsregistret antecknas

1) namnet på varje försäkringsbolag som erhållit koncession och den lydelse av firma på två eller flera språk som avses i 2 kap. 4 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag (1062/1979),

2) den försäkringsrörelse som koncessionen gäller,

3) den dag då koncessionen beviljats,

4) återkallande av koncessionen, orsaken därtill och tidpunkten samt, om återkallandet inte gäller bolagets hela verksamhet, vilken del av verksamheten som återkallandet gäller.

Vederbörande ministerium skall utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om beslut beträffande beviljande, ändring eller återkallande av ett försäkringsbolags koncession.

2 §

Handlingar som gäller fusion av försäkringsbolag, överlåtelse av försäkringsbeståndet, delning av ett försäkringsaktiebolag, ombildning av ett försäkringsaktiebolag till ömsesidigt försäkringsbolag eller av ett ömsesidigt försäkringsbolag till försäkringsaktiebolag eller nedsättning av försäkringsbolagets aktie- eller garantikapital, reservfond eller överkursfond skall hållas framlagda vid Försäkringsinspektionen till utgången av den tid som nämns i 16 kap. 13 § 2 mom., 16 a kap. 9 § 2 mom., 16 b kap. 4 § 2 mom. och

18 a kap. 4 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

3 §

Sedan det bokslut och koncernbokslut som avses i 15 kap. 8 § lagen om försäkringsbolag samt den slutredovisning som avses i kapitlets 15 § har blivit uppgjorda skall en kopia av dem utan dröjsmål inlämnas till Försäkringsinspektionen. Försäkringsinspektionen skall även ges en kopia av det meddelande från likvidatorerna som nämns i förstnämnda lagrum.

4 §

När ett försäkringsbolag eller en ändring som gäller dess bolagsordning, aktiekapital, garantikapital eller grundfond har antecknats i handelsregistret, skall försäkringsbolaget utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om detta.

5 §

Om Försäkringsinspektionen förbjuder ett försäkringsbolag att bevilja nya försäkringar, skall inspektionen på bolagets bekostnad kungöra detta i den officiella tidningen och meddela bolagets delägare på det sätt som anges i bolagsordningen.

Om Försäkringsinspektionen förbjuder ett försäkringsbolag att överlåta eller pantsätta egendom i bolagets besittning, skall inspektionen likaså på bolagets bekostnad kungöra detta i den officiella tidningen.

6 §

Av de sakkunniga som avses i 14 kap. 7 § lagen om försäkringsbolag skall minst en vara förtrogen med personförsäkring, en med skadeförsäkring och en med placering av medel. Minst en sakkunnig skall vara försäkringsmatematiker och en skall ha avlagt juris kandidatexamen. Vad som här bestäms om de sakkunniga gäller även deras suppleanter.

7 §

De sakkunnigas sammanträde är beslutfört när minst hälften av de sakkunniga eller deras suppleanter är närvarande.

Helsingfors den 5 mars 1999

Som de sakkunnigas yttrande gäller den mening som mer än hälften av de närvarande har biträtt.

8 §

Deltagare i de sakkunnigas sammanträde erhåller ett mötesarvode som bestäms av vederbörande ministerium.

9 §

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1064/1979) jämte ändringar.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 251

Förordning**om ändring av 4 ja 5 § förordningen angående införande av lagen om brandskyddsavgift**

Given i Helsingfors den 5 mars 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
ändras i förordningen den 26 juni 1947 angående införande av lagen om brandskyddsavgift (512/1947) 4 §, 5 § 1 mom. och i 5 § 2 mom. det inledande stycket, dessa lagrum sådana de lyder, 4 § och i 5 § 2 mom. det inledande stycket i förordning 465/1995 och 5 § 1 mom. i förordning 1649/1993, som följer:

4 §

Debiteringen förrättas och betalningsdagen fastställs av länsstyrelsen i det län där den finländska försäkringsanstalten har sin hemort eller där den utländska försäkringsanstaltens representation är belägen. I fråga om utländska EES-försäkringsbolag som fritt tillhandahåller försäkringstjänster i Finland förrättas debiteringen och fastställs betalningsdagen av länsstyrelsen i Södra Finlands län. Försäkringsinspektionen skall vid behov tillställa länsstyrelsen de uppgifter och utredningar som behövs för fastställande av brandskyddsavgiften.

den 15 juli tillställa länsstyrelserna uppgifter om avgiftsskyldiga försäkringsanstalter i länet. Länsstyrelserna skall före utgången av juli månad till försäkringsanstalterna sända en uppmaning att lämna de uppgifter som behövs för debiteringen samt en blankett för uppgifterna uppgjord enligt formulär som fastställs av inrikesministeriet.

I fråga om utländska EES-försäkringsbolag som fritt tillhandahåller försäkringstjänster i Finland skall Försäkringsinspektionen på motsvarande sätt tillställa länsstyrelsen i Södra Finlands län följande uppgifter:

5 §

Försäkringsinspektionen skall årligen före

Helsingfors den 5 mars 1999

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 252

Förordning**om ändring av förordningen om anmälningsskyldigheterna för fartyg som transporterar farligt eller havsförorenande gods**

Given i Helsingfors den 5 mars 1999

På föredragning av trafikministern

ändras i förordningen den 30 september 1994 om anmälningsskyldigheterna för fartyg som transporterar farligt eller havsförorenande gods (869/1994) 2 § 3 punkten, 4 §, 5 § 2 mom. och 6 § samt

fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i förordningarna 76/1997 och 34/1998, en ny 6 a-punkt som följer:

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

3) *farligt gods*: gods som är klassificerat i IMDG-koden, inklusive sådant radioaktivt material som avses i INF-koden, samt i kapitel 17 i IBC-koden och i kapitel 19 i IGC-koden,

6 a) *INF-koden*: IMO:s kod för säker transport ombord på fartyg av bestrålat kärnbränsle, plutonium och högaktivt radioaktivt avfall i behållare, sådan den lyder den 1 januari 1998,

4 §

Anmälningar om fartyget

Varje fartyg som lämnar en finländsk hamn med farligt eller havsförorenande gods skall före avfärd göra en anmälan till sjöfartsverket i enlighet med verkets närmare föreskrifter.

Varje fartyg som anlöper en finländsk

hamn eller ankarplats såsom första destinationshamn eller ankarplats från en hamn utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som transporterar farligt eller havsförorenande gods skall för att få anlöpa hamnen eller ankarplatsen vid avresan från lasthamnen göra en anmälan till sjöfartsverket i överensstämmelse med verkets närmare föreskrifter. Fås klarhet om destinationshamnen eller ankarplatsen först under resans lopp, skall anmälan göras senast då destinationshamnen eller ankarplatsen är klar.

Anmälningarna som nämns i 1 och 2 mom. skall göras av trafikidkaren och innehålla uppgifter om fartygets namn, signalbokstäver och vid behov IMO-identifieringsnummer, nationalitet, längd, djupgående, destinationshamn och tidpunkt för ankomst till destinationshamnen, beräknad avgångstid, planerad rutt, de i 3 § 1 mom. nämnda uppgifterna om det ombordvarande farliga eller havsförorenande godset och vid behov fartygets klass i enlighet med INF-koden, samt uppgifter om det farliga eller havsförorenande godsets kvantiteter och placering ombord samt uppgifter om identifieringsmärkningar av flyttbara tankar eller containrar och en bekräftelse på att det ombord finns detaljerade uppgifter om lasten och

Nr 252

dess placering. Dessutom skall anmälningen innehålla uppgifter om antalet besättningsmedlemmar ombord.

5 §

Befälhavarens anmälningskyldighet

— — — — —
Anmälan skall innehålla de uppgifter som nämns i 4 § 3 mom. och en redogörelse för händelsens art. Sjöfartsverket meddelar närmare föreskrifter om anmälningskyldigheten.

Helsingfors den 5 mars 1999

6 §

Kontrollista

Fartygets befälhavare skall fylla i en av sjöfartsverket fastställd kontrollista och som information ställa listan till förfogande för lotsen samt den behöriga sjöfartsinspektionsbyråns chef, sjöfartsöverinspektör eller sjöfartsinspektör, om denne begär det.

Denna förordning träder i kraft den 15 mars 1999.

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Trafikminister *Kimmo Sasi*